

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 33. S. Edmundus Archiepiscopus Cantuariensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

§. XXXIII.

Sæcul. XIII.

A.C. 1234.

S. Edmundus Archiepiscopus Cantuariensis.

In Anglia Sedes Cantuariensis continenter vacabat: Rejctis a Papa Episcopi Cicestriensis ac Prioris nomine Joannis electionibus, monachi Joannem Leblondum Theologum Oxoniensem cooptaverant: sed nec hic Papæ placuit. Nam Romæ divulgatum erat, illum ab Episcopo Vincestriensi mille argenti selibras dono, & alias mille mutuas accepisse ad emenda suffragia. Episcopus etiam Imperatori scripserat, ut Joannem Leblondum Papæ commendaret: qui proinde dixit, armatas preces hominem de ambitu & sacrorum nundinatione suspectum reddere. Præterea Romæ præsens confessus erat, se absque solutione a legibus Concilii Lateranensis duo beneficia cura animarum prædita possidere: quamvis ejus defensores veritatem haud læderent, qui eundem ante concilium illa tenuisse dicebant. Rescissis igitur his tribus electionibus, Papa Sedis Cantuariensis vacationem biennio amplius durantem finiturus, monachis cum Leblondo Romam profectis Doctorem Edmundum Sarisburiensem Canonicum ac thesauri custodem in Archiepiscopum eligendi copiam fecit,

M 2

immo

Sup. §. 9. 15.
Godwin.
Matth. Par.
p. 325.

Sæcul. XIII. immo etiam pallium ei misit, tanto citius
A. C. 1234. functionum suarum exercitium aggressi-
 ro. Verum monachi nec hunc nec alium
 nisi ex consensu communitatis suæ re-
 cipere statuerunt.

Vit. ap. Sur. Edmundus Abindoniæ prope Oxon-
16. Novemb. nium in lucem editus Eduardum Richium
6. 1. 2. mercatorem & Mabilam parentes habuit
 probissimos. Postquam Eduardus haud
 invita conjuge cœnobium Eveshamense
 ingressus fuerat, hæc liberos, e quibus
 natu major Edmundus erat, educandi
 cura in se suscepta, eum ab infantia die-
 bus Veneris jejunio assuefecit, pane &
 aqua contentum esse jubens, atque Pari-
 sios ad litterarum studia eunti duo dedit
 cilicia, quavis hebdomade bis terve in
 usum adhibenda, commendans etiam
 psalterium Dominicis ac festis diebus
 ante sumptionem cibi totum recitandum.
6. 6. Ille virginitatis votum suadente quodam
 Sacerdote coram icone Beatissimæ Vir-
 ginis nuncupatum fideliter servavit. So-
6. 7. rores suas Religiosæ cuidam familiæ ag-
 gregaturus, cum eas non nisi pro certa
 pecuniæ summa recepturam audiret, re-
 cessit, sacrilegum mercatum veritus, ac
 rem committens Deo. Postea monaste-
 rium inops sed disciplinæ tenacissimum
 dari edoctus, Antistitam adiit; quæ præ-
 ventum suo compellans nomine: *Mitte*
curas, ajebat, de sororibus tuis! quid cupias,
divi-

divino admonitu scio. Si esse nobiscum ve-
 lint, admittentur. Et constitit dicto fides. Sæcul. XIII.
A. C. 1234.

Edmundus domesticis rebus compositis
 cum Roberto fratre suo Lutetiam rediit,
 cæpta studia profecuturus.

Magister artium, sive secundum æta-
 tis nostræ stylum, humaniorum littera-
 rum ac philosophiæ Professor factus, præ-
 ter collegarum morem quotidie preces
 dixit horarias, & ut divino sacrificio di-
 scipuli sui secum adessent, persuadendo
 effecit. Cum artes liberales per sexen-
 nium tradidisset, ac geometriam doceret,
 a matre per somnium Theologiæ operam
 dare iussus, exinde non satis habuit, quod
 sacro interesset, sed singulis noctibus in
 Sancti Mederici templo, ad quod habita-
 bat, Psalmis matutinis astitit. Paucos
 intra annos tantum in Theologia progres-
 sum fecit, ut inter Doctores habitus do-
 cere atque concionari cæperit, ac per ar-
 dorem ad utramque functionem adhibi-
 tum multos e discipulis suis ad monasti-
 cam vitam amplectendam permoverit.
 Sacerdotio inauguratus, austeritates ac
 preces suas auxit, quot diebus semel
 tantum comedens, ac præter divinum e-
 tiam Marianum & pro defunctis officium
 recitans. Ex beneficiis pluribus sibi ob-
 latis non nisi unicum accipere unquam
 voluit, idque cum necessitate residendi
 conjunctum. Denique ut se docendi cu-

C. 10.

C. 11.

C. 12.

C. 14.

Sæcul. XIII.
A.C. 1234.
ris expediret, sacrisque concionibus liberius se impenderet, Sarisburiensis Canonici dignitatem ac thesauri custodiam suscepit: sed ut a causarum cognitione abesse sibi liceret, a Papa obtinuit.

Is viri fama ad suas usque aures perlata motus, sacrae militiae classicum canere eum iussit, addita facultate, sustentationem ab Ecclesiis, in quibus munere suo fungeretur, recipiendi: qui vero hoc favore non utens impensis suis vivebat. Talis erat Edmundus, cum e Legatis Cantuariensibus cognovit, se in Archiepiscopum electum esse. Denegato consensu, ab Episcopo Sarisburiensi obedire ferio iussus, non prius cessit, quam senexam gravem, nisi pareret, commissurum audiisset. Cantuariam delatus, & quarta verni jejunii Dominica 2 Aprilis an. 1234 in templo Christi Rege Henrico ac tredecim Episcopis praesentibus per manus Rogerii Episcopi Londiniensis consecratus, eadem die cum pallio pastorali, quod ei providus Papa miserat, sacrificium peregit.

Matth. Par.
an. 1234.
p. 335.

c. 15.

c. 17.

§. XXXIV.

Instauratio Cœnobiorum.

Matth. Par.
p. 322.
Vacante Cantuariensi Sede Papa ad Episcopos provinciae litteras dedit monasteriorum instauracionem tractantes, quales